

tam & reprobatisimam. s. mortem crucis, vnde sequitur. { Er qui non accipit crucem suam & sequitur me, non est me dignus. } Nihil autem adhuc eis de propria dixerat passione, sed interim in his eos erudit, ut sermonem de passione eius magis suscipiant.

HILA.

Vel qui Christi sunt, crucifixurum corpus suum cum vi-

tis & concupiscentis

& indigens est Chri-

sto, qui non crucifixus in qua comparatur, commorimus, confe-

pelinus, consurgimus,

accipiens dñm sit secu-

tu, s. hoc sacramento

fidei spiritus nouita-

te vicitur. G.R.E.

In Hom. Crux quippe a crucia dicitur, & da nobis modis cru-

cem domini baula-

mus, cū aut p. abstine-

tiam carnē affligimus,

aut per compassionē

proximi necessitatē

illius nostra putamus.

Scendum vero est, quod sunt nonnulli qui carnis abstinētiā non pro dō, sed pro inani gloria exhibent,

& sunt nonnulli qui compassionē proximo, non spiritualiter, sed

carnaliter impendunt, & tē non ad virtutē, sed qualī miserando ad culpas faueant. Hī itaque crucem videntur ferre, sed dominum non sequuntur. Et ideo ait. Qui sequitur me. C.H.R.

Quia vero praecepta haec quā in iunguntur onerā videbātur, ponit & vitiātē

litterātē adhuc existētē dicēns.

{ Qui inuenit animam suam, perdet eam. } Q[uo]d si dicat. Non solum haec quā premi-

non nocet, sed maxime proderunt, contraria vero nocebunt, &

hōc vbiq[ue] facit. Ab his n. quā homines concupiscent inducit, si

hūc si dicat. Propter quid non vīs contemnere animam tuā? q[uo]d si dicat.

Diligis eam? Quo circa propter hōc contemne, & tunc ei maxime

proderit. R.E.M.I.G.

Anima autem in hoc loco non substantia est intelligenda, sed hāc p[ro]p[ter]eā, & est sensus. Qui inuenit animam suam, s. hanc presentē vitam, i. qui hanc lucem & eius

dilectionē & voluntates ad hoc desiderat, vt semper inuenire

possit, sicut quā semper feruare cupit perdet, & animam suam

ad mortē damnationē preparat. R.A.B.A.

Vel aliter. Q[uo]d si fulere

animā s[ic] querit ēternā, perdere, hoc est, in mortē dare non

dubitari. Vt rique autē sensu congruit apte quod sequitur. { Et qui

perdet animam suam propter hōc, inueniet eam. }

R.E.M.I.

Id est, qui hanc temporeā lūcē & eius dilectionē & voluntates rēpo-

rē perficiōtē propter confessionē nomini mei cōfessiōtē, aīg-

sūt inueniēt ēternā salutē. HILA.

Si ergo proficit lucrū anima

in mortē & dāmni in salutē, detrimentō. n. brevis vītē fāciūs

immortalitātē acquirit.

p. HIERO.

Dñs ad prædicationē discipulōs mītētēs, do-

cēt p[ro]p[ter]ē non timētē, affectū subiectū religionē, aurum supra-

tulerat, & ex zona excūferat, dura euangelītarū conditio.

Vnde ergo sumptus vnde vītēs? vnde necessaria? & cetera. Et ideo

aueritate p[re]ceptorū, spē temperat, promissorum inquiens.

{ Qui recipit vīs me, recipit vīs tē, suscipiēt apostolū vīfūsus,

que credentium Chrlfūtē s[ic] suscipiēt arbitretur. C.H.R.Y.

Sufficientē siquidē erant or[ati]ōnē ad persuadendum eis qui erant

apostolūs suscipiēt.

Q[uo]d enim eos in ea ita erant fortes & omnes

contemnēbant, ut alii faluerant, non suscipiēt omniū cum desiderio.

Et superius quidē p[ro]p[ter]ē omniū cum desider